संस्कृतम् कथारचना

विषयं :- दीनानुकम्पा । 806 ~~802~~

"किञ्चित् सहायम्" सर्वम् साधयति"

इयं ग्रामस्य मध्य स्थाने एकं वर्णशास्य आसन् । अस्य भवने मालविका मातापितरै, मालविकाय अनुज: च वसतिस्म, ते दरिद्र: आसित । मालविकायां दुर्घविधुं आसन् । मालविका पठनविषयं अतिसमर्था इति । किन्तु पठितुं धनं नास्ति । मालविक अस्य रात्रि न निद्रावती । सा चिन्तयति । वयं दरिद्र:, अहं पठने अति समर्थ: असित् । किम् करिष्यति । प्रभाते मालविका नदितीर गच्छति । नदितीरे एकं सुन्दरं भवनं असित। अस्य भवनस्य अम्बा करुणवति धनिक: च । मालविका अस्य भवनं समाजिका अभवत् । गृहकार्यं मालविका अतिव समर्थ आसित् । अस्य करुण्यवति महिला मालविकायां रोगं चिकित्सति । मालविकायां सौख्यं प्रापवति । अस्य. धनिकाय: पुत्र प्रतिदिनम् विद्यालयं गच्छति मालविकाया: विद्यालयम् गच्छति इत्य आग्रहम् कारुण्यवति महिला पृच्छति । मालविकाया: विद्यालयम् गच्छति इति आग्रहम् सादयति। सा। विद्यालयम् गच्छति, अनन्तरं गृहवेला कर्तुं । मालविकाय: कठिन प्रयत्नेन सा विद्यालये अग्रगण्य अभवत् । अस्य सा एकं कुलनं सा एकं विद्यालय कार्यदर्शिका

अभवत् । ग्रामे एकं नूतनम् गृहम् निर्मिति
निर्मितिस्म । सा मातापितरौ च सन्तोषवन्तः ।

अथ सा अस्य करुणावति, धनिका, ~~विशालमनस्का~~
~~भगिनी~~ महिलायाः ~~च~~ पादं नमति । अस्य महिलायाः कृपानु-
कम्पा अवर्णनीयम् अभवत् ।

किञ्चित् साहाय्यम् लभ्यति'

सर्वम् साध्यति ।

शुभं ।